

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci

žalobce: **N.B.T.**, narozen dne ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem v České republice ...
zastoupen Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem, sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2017, č. j. MV-105399-8/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 3. 10. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2017, čj. MV-105399-8/SO-2017 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „Ministerstvo“ nebo „prvoinstanční správní orgán“) ze dne 10. 7. 2017, čj. OAM-11852-87/PP-2013 (dále též „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o povolení k přechodnému pobytu podaná podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), a to v bodu I. výroku podle § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců a v bodu II. výroku dle § 87e odst. 1 ve spojení s § 87d odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

II. Žaloba

2. Žalobce předně namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a rovněž nepřezkoumatelné a neztotožnil se se závěry, které správní orgán učinil. Žalobce uvedl, že protokoly o jeho výsledku a výsledku manželky byly sepsány dne 22. 2. 2016, a i přes drobné rozpory se manželé v zásadě shodli na klíčových otázkách vzájemného soužití, fungování manželství a péči o nezletilé děti. Nelze rovněž přehlédnout, že žalobce má se svou manželkou dvě nezletilé děti, N.S. (nar. ...) a N.J. (nar. ...).
3. Dle žalobce nebyla v řízení prokázána ani zjištěna jediná skutečnost, která by nasvědčovala závěru správního orgánu o tom, že sňatek byl uzavřen za účelem získání povolení k pobytu. Je třeba připomenout, že obecně v případě fingovaného manželství zpravidla nelze vůbec materiálně o rodinném životě hovořit. Pro posouzení, zda jde o vztah účelový, nejsou rozhodné pouze okolnosti vzniku manželství, ale také vývoj následného soužití manželů. I z čistě formálního vztahu, který byl vytvořen za účelem obcházení zákona o pobytu cizinců, tedy může vzniknout plnohodnotný vztah materiálně naplňující kritéria manželského soužití. Dle doloženého oddacího listu došlo k uzavření manželství dne 19. 4. 2014. Ze společného vztahu se pak narodily dvě děti. Minimálně již z této skutečnosti lze dovodit, že i přes uvedené drobné rozpory v pohovoru účastníků řízení, se jedná o manželství, které plní svou základní funkci. O účelovém manželství lze hovořit zpravidla tehdy, pokud bylo uzavřeno za úplaty, jeho trvání je zpravidla velmi krátké, bývá zpravidla také bezdětné. Dle žalobce se však žalovaná ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádala s konkrétními odvolacími námitkami a současně je napadené rozhodnutí v zásadě paušální, nedostatečné a nepřezkoumatelné, kdy na konkrétní odvolací námitky žalovaná nijak nereagovala, případně velmi obecně. Dle žalobce bylo především nutno vypořádat se s tou odvolací námitkou, že správní orgán I. stupně vykonal ve věci pobytovou kontrolu ještě před vrácením věci k novému projednání na adrese ... (v roce 2015), přičemž žalobce i jeho manželka shodně uvedli, že manželka s dětmi bydlí na adrese ... spolu s oběma nezletilými dětmi a svou matkou paní S.B.V.. K těmto skutečnostem také navrhl žalobce v rámci řízení před správním orgánem I. stupně výslech svědkyně-matky účastnice řízení č. 2 S.B.V. Žalobce rovněž důvodně navrhl provedení aktuální pobytové kontroly právě na adrese ... k prověření soužití. V daném případě ale správní orgány rezignovaly na zjištění stavu věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, obecné konstatování ke klíčovým a důvodným odvolacím námitkám a důkazním návrhům žalobce zcela jistě nemůže splnit požadavky na řádné odůvodnění správního rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce byl rovněž názoru, že v průběhu správního řízení nebyla prokázána účelovost jeho jednání, nelze tedy dovodit důvody pro aplikaci § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ve znění platném do 23. 6. 2014.
4. Následně žalobce namítal, že v jeho případě nedošlo jeho jednáním k narušení veřejného pořádku závažným způsobem, a jeho žádost o povolení k přechodnému pobytu tak nemohla a neměla být zamítnuta ve smyslu § 87d odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno pojem veřejného pořádku v souvislosti s aplikací zákona o pobytu cizinců vždy vykládat eurokonformně. Evropský soudní dvůr zcela zřetelně a opakovaně vyložil pojem veřejný

pořádek v kontextu tzv. cizineckého práva, kdy výhrada veřejného pořádku představuje výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně, přičemž rozsah výjimky nemohou členské státy určovat jednostranně. Podle ustálené judikatury předpokládá uplatnění pojmu veřejného pořádku vnitrostátním orgánem v každém případě kromě společenského nepořádku, který představují všechna porušení práva, existenci skutečného a dostatečně závažného ohrožení, kterým je dotčen základní zájem společnosti a ani odsouzení pro (v podstatě jakýkoliv) trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neospravedlňuje, nýbrž je nutno dále poukázat na konkrétní chování posuzovaného, v němž je důvodně možno spatřovat budoucí nebezpečí. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2009, čj. 5 As 51/2009-68, a usnesení ze dne 26. 7. 2011, čj. 3 As 4/2010-151. Rozšířený senát v uvedeném usnesení konstatuje, že skutečným, aktuálním a závažným ohrožením některého ze základních zájmů společnosti jistě není např. fakt nelegálního vstupu či nelegálního pobytu na území České republiky. Za narušení veřejného pořádku nelze považovat ani samotný fakt uzavření účelového manželství, neboť zpravidla nejde o skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti.

5. Závěru, že žalobce představuje aktuální ohrožení veřejného pořádku, navíc závažným způsobem, nelze zcela jistě přisvědčit. Zejména je nutno poukázat, že žalobce byl dne 10. 9. 2013 podmíněně propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu, a to Okresním soudem v Karlových Varech (sp. zn. 40 PP 313/2013) se zbytkem výměry 1 276 dnů a zkušební dobou do 10. 9. 2018. Od doby svého propuštění plní veškerá omezení uložená mu soudem, nedopustil se žádného přestupku ani trestného činu. Nelze rovněž přehlédnout, že trestné činnosti se měl žalobce dopustit v roce 2005, tzn. před více než 12ti lety. Žalobce se rozhodně neztotožňuje s argumentací správního orgánu, že je aktuální hrozbou pro veřejný pořádek ČR tím, že se nachází ve zkušební lhůtě podmíněného propuštění z nepodmíněného trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že se v jeho případě nepochybně jedná o rodinného příslušníka EU, lze na něj tzv. výhradu narušení veřejného pořádku aplikovat výhradně za situace, kdy se jedná o trvalý aktuální nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem. S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému projednání, současně žádal o přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odmítla žalobní námitky a odkázala na spisový materiál a napadené rozhodnutí. Dle žalované jsou v napadeném rozhodnutí srozumitelně a přezkoumatelným způsobem popsány důvody, pro které nebyl žalobci přechodný pobyt na území udělen. Rozhodnutí žalované je podloženo konkrétními poznatky k osobě žalobce, na základě kterých byl učiněn závěr, že se dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu a že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky, které správní řád v ustanovení § 68 odst. 3 stanoví pro odůvodnění rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“ nebo „soudní řád správní“).
8. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

9. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když o věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť s tím žalovaná souhlasila a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
10. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 30. 9. 2013 podal žádost o povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Prvoinstanční správní orgán posuzoval, zda žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení požadovaného pobytového oprávnění a dospěl k závěru, že manželství žalobce a paní V.N., roz. S., uzavřené dle oddacího listu dne ... v Ch., bylo uzavřeno účelově s cílem získat povolení k přechodnému pobytu. Správní orgán ve věci předmětné žádosti provedl výsledky žalobce i jeho manželky (dne 22. 2. 2016, protokol o výsledku žadatele čj. OAM-11852-70/PP-2013, resp. protokol o výsledku vedlejšího účastníka čj. OAM-11852-71/PP-2013), když při porovnání jejich výpovědí byly shledány zásadní rozpory. Ministerstvo dále dospělo k závěru, že v případě žalobce existuje důvodné nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. V této souvislosti bylo poukázáno na žalobcovu trestnou činnost, kdy byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 T 2/2007-5583, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 5. 2008, čj. 11 To 48/2008-8730, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 11 roků za pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 odst. 2 písm. a) a odst. 4 písm. c) trestního zákona. Okresním soudem v Karlových Varech pak byl dne 10. 9. 2013 podmíněně propuštěn a na zbytek trestu v počtu 1276 dní mu byla uložena zkušební doba v délce 5 roků (do 10. 9. 2018). Oba výše uvedené rozsudky jsou součástí spisového materiálu. Správní orgány dospěly na základě zjištěných skutečností k závěru, že v žalobcově případě jsou dány důvody pro zamítnutí žádosti dle § 87e odst. 1 písm. c) a dále dle § 87e odst. 1 ve spojení s § 87d odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
11. Dle § 87b zákona o pobytu cizinců platí: *Rodinný příslušník občana EU, který sám není občanem EU a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat ministerstvo o povolení k přechodnému pobytu. Žádost je povinen podat ve lhůtě do 3 měsíců ode dne vstupu na území. Zákon o pobytu cizinců v ustanovení § 15a stanovuje, koho je možné považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie.*
12. Dle § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí: *Ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.*
13. Dle § 87d odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí: *Ministerstvo žádost o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území zamítne, jestliže a) žadatel se stal neodůvodnitelnou zátěží systému dávek pro osoby se zdravotním postižením nebo systému pomoci v hmotné nouzi České republiky, b) je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, c) je žadatel evidován v evidenci nežádoucích osob (§ 154) a trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*
14. Soud o žalobních námitkách uvážil následovně.

15. Žalobce podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, ve které uvedl, že účelem pobytu je sloučení s družkou. Jedním z důvodů zamítnutí žalobcovy žádosti bylo právě naplnění § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť správní orgány dospěly k závěru, že se žalobce dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území tím, že účelově uzavřel manželství.
16. Stran žalobcova manželství žalovaná konstatovala, že bylo uzavřeno účelově, když účelové manželství je i takové manželství, které manželé uzavřeli za účelem obejití zákona o pobytu cizinců s cílem domoci se získání povolení k pobytu na území ČR. Manželství uzavřené mezi žalobcem a jeho manželkou je z hlediska soukromého práva existující a platné, z hlediska veřejného práva, konkrétně pak cizineckého zákona, však k žádné změně jeho uzavřením nedochází. Veřejné právo tedy nahlíží na manželství autonomně podle svých norem, nicméně při posuzování otázky účelovosti manželství správní orgán přihlíží také k předpokládanému účelu či poslání tohoto institutu.
17. Žalobce a jeho budoucí choť se seznámili až po výkonu žalobcova trestu, tedy přibližně v polovině září roku 2013. Správní orgány byly toho názoru, že uzavření manželství nebylo završením dlouhodobého hlubokého citového vztahu, ale naopak, tedy že není funkční a deklarovaný vztah je pouze předstíraný; ve skutečnosti spolu nežijí jako manželé, a tudíž jejich vztah je nezbytné považovat za účelový.
18. Z provedených výsledků vyplynuly významné rozpory, které zásadním způsobem podpořily závěr správních orgánů o účelově uzavřeném manželství. Předně, žalobce si nepamatoval přesné datum svatby, uvedl pouze, že to bylo „v roce 2014, v dubnu“. Žalobce se s manželkou neshodl v tom, jakou barvu očí a vlasů má jejich syn a kdy jej žalobce naposledy viděl. Zatímco žalobce tvrdil, že syn je světlavý (blondatý) a má modré oči, matka uvedla, že je hnědooký a má světle hnědé vlasy. Manželka také přesně nevěděla, na jaké adrese žalobce bydlí v Praze, domnívala se, že ve ... u kamaráda. Žalobce však stran svého bydlení v hlavním městě uvedl, že bydlí v ... (číslo si nepamatoval) na bytovně vedle tržnice.
19. Další rozpory byly zaznamenány i v popisu bytu, který manželka obývá na adrese ..., a rovněž v tom, kdo v tomto bytě dále žije. Žalobce taktéž nevěděl, kolik činí náklady na bydlení v tomto bytě a ani to, zda (a jaký) má jeho manželka příjem. Neshodli se ani v otázce manželčina vzdělání. Zatímco žalobce tvrdil, že manželka nedokončila hotelovou školu, paní N. prohlásila, že nedokončila studijní obor automechanik. Rozpor vznikl rovněž v případě údajů o společném hospodaření, kdy žalobce uvedl, že vydělává málo a manželce jen někdy dá nějaké peníze (doslova: „občas jí nechávám nějaké drobné“), příp. přiveze věci nakoupené v Praze. Manželka naopak uvedla, že jí přispívá pravidelně a nakoupí, co chybí. Vyslychaní se neshodli rovněž stran jejich svatebního dne, kdy neodpovídali stejně na otázky ohledně svatební hostiny. Manželé navzájem neznají ani své rodinné příslušníky a neodpovídali shodně na otázky týkající se Vánoc 2015, kdy se lišili ve výpovědích ohledně data, kdy je spolu oslavili a i v tom, jaké si předali dárky. Manželce nebylo ani známo, že žalobce v roce 2015 navštívil Vietnam a Čínu, tvrdila, že od jejich svatby ve Vietnamu nebyl. Soud v podrobnostech odkazuje na obsah výsledků zaznamenaných ve výše uvedených protokolech a dále na str. 5 – 7 prvoinstančního rozhodnutí).
20. Společnou domácností se podle ustálené judikatury rozumí soužití dvou nebo více fyzických osob, které spolu žijí trvale a kteří společně uhrazují náklady na své potřeby.

Jde o spotřební společenství trvalé povahy, a proto společnou domácnost představuje jen skutečné a trvalé soužití, v němž jeho členové přispívají k úhradě a obstarávání společných potřeb. Správní orgány uvedly, že skutečnosti, které byly v řízení zjištěny, vypovídají o tom, že manželé spolu na území ČR společnou domácnost nesdílí. Zásadní rozpory ve výpovědích, vzájemná neznalost o druhém partnerovi a společném dítěti svědčí o tom, že žalobce vztah se svojí manželkou navázal a manželství s ní později uzavřel z důvodu, aby legalizoval svůj pobyt na území, tedy aby získal pobytové oprávnění. Fakt, že žalobce má s manželkou dvě nezletilé děti, sám o sobě neprokazuje, že jejich manželství není účelové.

21. Stran námitky, že se žalovaná řádně nevypořádala s odvolací námitkou týkající se neprovedení výsledku matky žalobcovy manželky, soud připomíná, že žalovaná na str. 4 napadeného rozhodnutí mj. uvedla: *„Komise v reakci na podané odvolání uvádí, že Ministerstvo vnitra zjistilo stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu) a napadené rozhodnutí odůvodnilo v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Výslech matky manželky se s ohledem na zjištěné v dané věci již nejevil jako nezbytný.“* Ano, je na posouzení správního orgánu, jaké důkazy provede, přičemž neprovedení navrženého důkazu musí být odůvodněno. Soud se v tomto případě ztotožnil se závěrem žalované, že ve věci byl dostatečně zjištěn skutkový stav ve smyslu § 3 správního řádu, a tak výslech matky žalobcovy manželky byl skutečně nadbytečný. Žalobci lze přitakat v námitkách zpochybňujících relevanci opakovaných pobytových kontrol, avšak hlavním argumentem pro závěry správních orgánů byly zásadní rozpory ve výpovědích manželů v otázkách týkajících se základních věcí jejich soužití (viz výše).
22. Stran námitky, že v dané věci nedošlo žalobcovým jednáním k narušení veřejného pořádku závažným způsobem, soud připomíná, že správní orgán spatřuje závažné narušování veřejného pořádku v tom, že žalobce byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 11 roků (viz výše). Navíc, ve zkušební době se dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu, když účelově uzavřel manželství. Závažnost narušování veřejného pořádku je akcentována zejména samotným druhem trestné činnosti, kdy obchod s drogami patří mezi nejtěžší typy trestné činnosti. Snahou každého členského státu EU je tuto trestnou činnost důsledně potírat, což je opakovaně podporováno rozhodnutími Evropského soudního dvora. Je třeba zdůraznit, že žalobce tuto trestnou činnost páchal jako člen organizované skupiny ve větším rozsahu a ve více státech a trestnou činností porušil zájem na ochraně společnosti a lidí před hrozbou nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. K samotné definici pojmu závažné narušení veřejného pořádku správní orgán konstatoval, že s ohledem na judikaturu kasačního soudu postačí hrozba menší intenzity takového jednání, neboť podanou žádostí se žalobce domáhá určité výhody – práva přechodného pobytu na území, přičemž nevydání tohoto oprávnění představuje méně intenzivní zásah do jeho právní sféry, než by tomu bylo např. při vyhoštění nebo zrušení již vydaného pobytového oprávnění na území.
23. Pojem narušení veřejného pořádku není výslovně zákonem vymezen, avšak dá se charakterizovat tak, že veřejný pořádek je stav, kdy nejsou porušovány zákony ČR. Pokud cizinec svým protiprávním jednáním spáchal čin, který vedl až k pravomocnému odsouzení, má soud za to, že toto jednání lze za určitých podmínek charakterizovat jako závažné narušení veřejného pořádku. Správní orgán zhodnotil žalobcovu trestnou činnost v kontextu s dalšími popsánymi skutečnostmi a dospěl k závěru, že tu je aktuální,

skutečné a dostatečně závažné ohrožení základních zájmů společnosti, zejména zájmu na dodržování zákonů ČR, zájmu na ochraně veřejného pořádku, ochraně většinové společnosti a rovněž zájmu na ochraně veřejného zdraví. Správní orgán neustal pouze u toho, že žalobce byl odsouzen, ale důkladně se zabýval povahou a rozsahem trestné činnosti a hodnotil i další skutečnosti. Veškeré výše popsané okolnosti tak lze v daném případě vyhodnotit jako závažné narušování veřejného pořádku. Tento pojem byl správními orgány vyložen správně. Soudy ve správním soudnictví posuzují především to, zda úvaha správního orgánu neodporuje zásadám logiky a má dostatečnou oporu ve zjištěných skutečnostech. Tomu správní orgány v předmětné věci dostaly.

24. Žalobce také poukazoval na skutečnost, že dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 7. 2011, čj. 3 As 4/2010-151, je nezbytné výhradu veřejného pořádku aplikovat pouze v souladu se zásadou přiměřenosti, a také, že závažným ohrožením některého ze zájmů společnosti není např. samotný fakt uzavření účelového manželství. K tomu soud uvádí, že v posuzovaném případě žalobce jednak spáchal mimořádně závažnou trestnou činnost, a dále uzavřel účelové manželství. Tyto skutečnosti ve svém souhrnu představují důvodné nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku ve smyslu § 87d odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. K žalobcem namítané skutečnosti, že správní orgány měly přihlídnout k jeho chování ve zkušební době, soud konstatuje, že uvedené nic nemění na fakticitě žalobcova jednání (k tomu srov. např. rozsudek kasačního soudu ze dne 30. 11. 2011, čj. 7 As 75/2011-95), přičemž žalovaná se na str. 6 napadeného rozhodnutí s touto námitkou řádně vypořádala.
25. Soud zároveň zdůrazňuje, že účelové manželství znamená obcházení zákona ve vztahu k získání pobytu na území ČR, resp. jeho legalizaci. Sled jednotlivých žalobcových úkonů svědčí o správnosti závěrů správních orgánů. Nelze připustit, aby nerespektování právních norem ČR bylo tolerováno, resp. aby nemohlo být bráno v potaz při posuzování žádosti o povolení k pobytu. Soud má za to, že správní orgány správně posoudily žalobcovu žádost, když bylo dostatečně prokázáno žalobcovo porušování právních předpisů ČR v intenzitě, která představuje nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem.
26. Závěrem soud v obecné rovině uvádí, že neshledal rozpor rozhodnutí správních orgánů ani s § 3 správního řádu, neboť stav věci byl zjištěn dostatečně a pochybnosti o něm nevznikají. Správní orgány nerozhodovaly na základě spekulací, nýbrž na základě shromážděných důkazů (žalobcova žádost včetně přiložených příloh, výpovědi žalobce a jeho manželky, výsledky setření v místě bydliště, údaje z informačních systémů, rozsudky týkající se žalobcovy trestné činnosti) a jejich závěry učiněné na základě těchto důkazů nelze mít za nepřezkoumatelné. Z rozhodnutí je jasné patrné, na základě jakých skutečností a dle jaké právní úpravy nebylo žalobci vyhověno.

V. Celkový závěr a náklady řízení

27. Soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. ledna 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu